

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Монтана, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милена Бранкова

Членове: Диана Кузманова
Олег Софрониев

при участието на секретаря Даниела Мл. Макавеева
като разгледа докладваното от Милена Бранкова Въззивно наказателно дело
от частен характер № 20211600600295 по описа за 2021 година

С Присъда на РС М. от 25.10.2021 г. по НЧХД № 592/2021 г., подсъдимия К. Т. от с. Г. Д. ,обл. М. е признат за НЕВИНОВЕН в това, че за периода от 02.09.2020 г. до 12.03.2021 г. в с. М., обл. М. чрез публикации в с. м. „Ф.“ и при условията на продължавано престъпление, публично и по друг начин / чрез с. м./, разгласил неистински позорни обстоятелства по адрес на Е. И. от с. М., обл. М., както следва:

На 02.09.2020 г. чрез ф. п. „К.“ публикувал във Ф. снимка с текст „новият е. на Е.И. от М.“;

На 18.12.2020 г. публикувал снимка от местоработата на Е.И. като над снимката написал думата „К.“

На 18.12.2020 г. чрез същия ф. п. публикувал по адрес на Е.И. думата „К.“

На 19.12.2020 г. чрез същия ф. п. публикувал за пореден път снимка на Е.И. с думата „К.“

На 19.12.2020 г. публикувал същата снимка, но добавил текст :“К. на

п. ****“

На 09.02.2021 г. от своя л. телефон изпратил текстови съобщения: „Д. е у в.“, „Н.“, „Б. и точно ще р. щ. с.“, „Н.“

На 11.02.2021 г. изпратил поредното съобщение от л. си т. до Е.И. с текст: „Имам * с., че си к. или з. д. или аз ще з.“

На 12.03.2021 г. чрез посочения по-горе ф. п. предоставил снимка на Е.И. с текст „к. л. к.“

На 12.03.2021 г. чрез посочения по-горе ф. п. предоставил снимка на Е.И. с текст: „К. к. ....Е.И. от М. работи във в. Л.“, поради което и е ОПРАВДАН по обвинението за престъпление по чл. 148, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 1 и т. 2 във вр. с чл. 147, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал 1 от НК.

В срок срещу горната присъда е постъпила въззивна жалба от тъжителката Е.И. с оплакване за необоснованост и незаконосъобразност. В жалбата се поддържа, че съдът, по неznайни обстоятелства, е трансформирал обвинението в „обида“ и е постановил своя съдебен акт по непредявено обвинение, незаконосъобразно е отказал да я конституира като частен обвинител в процеса и не е приел заявления граждански иск за обезщетение за неимуществени вреди. Твърди се, че съдът необосновано е отказал да събере поискани доказателства, а вече събраните – не е обсъдил правилно. Искане се отмяна на Присъдата и постановяване на нова – осъдителна или връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд.

С писмен отговор по жалбата, подсъдимият К.Т. поддържа, че оплакванията са неоснователни и моли да бъде потвърдена оправдателната присъда.

На проведеното разпоредително заседание от 14.12.2021 г. е прието, че не се налага провеждане на въззивно съдебно следствие.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция всяка от страните поддържа становищата си във връзка с оплакванията във въззивната жалба.

Във въззивното производство нови доказателства не са събирани.

Окръжният съд, след като прецени оплакванията в жалбата, във връзка с доводите и становищата на страните и след като провери по реда на чл. 314 от НПК и служебно обжалваната Присъда, намира следното:

Въззивната жалба е допустима – подадена е в срок и от страна, която

разполага с процесуалната възможност за въззивно обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да постанови присъдата си, първоинстанционният съд приел за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият Т. живее в с. Г. Д., обл. М. и за определен период работели заедно с тъжителката И.. Помежду им се установили близки отношения, при които двамата се срещали често, а когато подсъдимият постъпил в з. за изпълнение на наказание „л. от с.“, тъжителката го посещавала и там. След излизането му на свобода отношенията им се влошили. Тъжителката подала жалба в полицията срещу подсъдимия за п. от него в с. м. „Ф.“. В рамките на проверката служителите на ПУ с. Г Д. установили, че лице, ползващо ф. п. „К.“ п. обидни и н. д. и изрази по адрес на тъжителката. / описани по-горе в настоящото решение/. П. получили отзвук в района, в който живее тъжителката и й създали сериозни неудобства.

За да приеме горното от фактическа страна, съдът се доверил на събраните писмени доказателства и на свидетелските показания.

От правна страна, съдът приел, че тъжбата касае престъплението „п. к.“ по чл. 148, ал. 2 във вр. с ал.1, т. 1 и т. 2 във вр. с чл. 147, ал. 1 от НК, извършена при условията на чл. 26, ал.1 от НК. Установил чрез техническа експертиза, че не е възможно да се докаже кой е автора зад п. ф. п.. Правил неудачни и неуспешни опити да намери друго вещо лице, което да му повтори експертизата. Разпитал посочени от страните свидетели, чиито показания хем кредитирал, хем подложил на съмнение. В крайна сметка, постановил оправдателна присъда, приемайки, че тъжителката не е доказала употребените спрямо нея изрази, описани в тъжбата, нито пък кой е автора на въпросния ф.-п..

При проверка на горната присъда по повод подадената срещу нея въззивна жалба, а и при служебната проверка по реда на чл. 314 от НПК, Окръжният съд констатира следното:

Първоинстанционното производство е проведено при груби нарушения на процесуалните правила, довели до произнасяне по обвинение - различно от поставеното в тъжбата. Тъжителката е твърдяла, че подсъдимият за времето от 02.09.2020 г. до 12.03.2021 г. чрез посочения ф.-п., а на 09.02.2021 г. и чрез СМС-съобщения по мобилен телефон, е публикувал по

нейн адрес обидни думи и квалификации, част от които са придружени с нейни снимки, с което е уронил доброто ѝ име в обществото, а също и че това е сторено по начин, по който тези обиди са станали публични и достояние до широк кръг адресати. Поискала е да бъде осъден за нанесените и публични обиди и да ѝ бъде присъдено обезщетение за причинени от деянията неимуществени вреди, които е определила на сума от 5 000 лв. Към тъжбата е приложила заверени копия на хартиен носител от цитираните ф.-п. и СМС-кориспонденция. Или – ясно, точно и подредено са изложени факти, които са очертали частно обвинение за нанесена публична „обида“.

Още преди да даде ход на делото, преди да изслуша страните, с разпореждане от 28.05.2021 г. съдът е започнал да събира доказателства, вкл. и е назначил техническа експертиза. В насроченото открито съдебно заседание на 23.06.2021 г. , преди даване ход на делото е изслушал тъжителката относно това кога и как е узнала за процесните п. и с определение е направил „корекция „ в горното Разпореждане, преминавайки от разглеждане на тъжба за „ п. о.“ към такава за „п. к.“, без тъжителката да е направила каквито и да е промени в изложените в обстоятелствената част на тъжбата факти. Отказал е да приеме предявения граждански иск, с мотиви, че същият щял да забави още повече производството, като отказал да конституира тъжителката и като частен обвинител. Изслушал вещото лице и правил всевъзможни опити да възложи задачата на друг експерт, без да обосове необходимостта от повторна или допълнителна експертиза по смисъла на НПК. Изслушал множество свидетели, като отказал да събере относими към спора доказателства и в крайна сметка приел, че обвинението за „п. к.“ не е доказано, а по обвинение за „п. о.“ не се и произнесъл. Беседвайки свидетелските показания, съдът посочил, че ги кредитира, но „тегне съмнение“ по отношение показанията на свидетеля – с. на т. и свидетелката – м. на п.. Какви са тези съмнения, съдът не посочил.

Съществените процесуални нарушения, допуснати в рамките на първоинстанционното производство са: на първо място: - съдът в нарушение на закона не се е произнесъл по обвинението, предявено с тъжбата. Вместо да събере доказателства относно изнесените факти и с присъдата да се произнесе дали ли е твърдяното престъпление, давайки му вярната, според закона, правна квалификация, по своя инициатива е преминал към друг вид обвинение, което е недопустимо – без да е надлежно сезиран за това. На

второ място: постановил е назначаването на експертиза още с насрочването на делото и след като я е изслушал, е започнал да търси друго вещо лице, без да се мотивира налага ли се повторна или допълнителна експертиза по см. на чл. 153 от НПК. Отправял е искания за определяне на вещо лице до ГДБОП и НИК, нещо като искане за съдебна поръчка до ВКП „Международен отдел“ – в опитите си да изясни кой е автора на о. и., изнесени във вече закрития ф.-п.. Само въз основа на изслушаната експертиза и твърдението на подсъдимия да не е автор на публикациите, съдът е приел за недоказано авторството на деянието, без да стори труд да събере и други относими към този факт доказателства: напр. цитираното от повереника ЧХД, водено между подсъдимия и с. на т., за да провери дали и по това дело подсъдимият е ползвал същия ф.-п., за който се твърди и в настоящето производство; преписката пред ПУ Г. Д., за която свидетелстват полричейските служители, разпитани като свидетели по делото. На трето място - съдът неправилно е отказал да приеме за съвместно разглеждане гражданския иск. Той по никой начин не би затруднил наказателното производство. Последното се е проточило достатъчно дълго, а събраните в рамките му гласни доказателства, установяват част от елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане по чл. 45 от ЗЗД. На следващи място – в мотивите е налице противоречие. Съдът е преразказал свидетелските показания; приел е, че те установяват влошени отношения между страните и е посочил, че кредитира свидетелите. Впоследствие обаче се е усъмнил в показанията на част от тях, без да сочи за кои факти не ги кредитира и защо.

В крайна сметка – видно от процесуалното поведение на съда и на участващите в производството адвокати, изглежда само тъжителката и подсъдимия са били наясно за какво се води делото: тъжителката, твърдейки, че чрез ф.-п, зад който стои подсъдимия, и е отправял о., които са накърнили доброто и име и са я злепоставили пред обществото, прилагайки копия от п. и подсъдимият, отричайки да е автор на подобно деяние. При така проведеното производство, единствено правилен е извода на първостепенния съд, че тъжителката няма процесуалното право да участва в производството като „частен обвинител“, тъй като такава страна по правилото на чл. 76 от НПК може да участва само ако е претърпяла вреди от престъпление, което се преследва по общия ред.

Горните процесуални нарушения налагат отмяна на присъдата и

връщане на делото за ново разглеждане от друг първоинстанционен състав. При това следва да се проведе наказателно производство при спазване на всички процесуални изисквания и се стори необходимото да бъдат събрани по надлежния ред всички относими и допустими доказателства, за да се провери верността на изнесените в тъжбата факти.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 335, ал. 2 във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА изцяло Присъдата на Районен съд град М., постановена на 25.10.2021 г. по НЧХД № 592/2021 г. поради допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правата на страните.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на РС М..

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____